

F.t.l. om international fuldbyrdelse af straf m.v.

ske straffedomme efter henholdsvis den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger og den ny konvention om overførelse af dømte personer. Der tilsigtes ikke herved nogen ændringer – bortset fra redaktionelle – af lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Samtidig har man i en moderniseret form overført reglerne i den gældende lov, hvorefter regeringen kan indgå bilaterale aftaler med andre stater om overførelse af straffuldbyrdelse (lovforslagets § 9), og hvorefter der også kan træffes bestemmelse om international straffuldbyrdelse i enkeltsager, hvor der ikke foreligger nogen generel aftale med den pågældende fremmede stat (lovforslagets § 10).

Ved udarbejdelsen af loven om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme valgte man i sin tid i stedet for at omskrive konventionsteksten til en dansk lov at gøre en generel henvisning i lovtjeksten til konventionens regler, der samtidig blev medtaget som bilag til loven. Konventionsteksten fik på denne måde samme gyldighed som den egentlige lovtjekst.

Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt på tilsvarende måde at udforme det foreliggende lovforslag som en henvisning til de to konventioner, således at loven i øvrigt kun indeholder de bestemmelser, som konventionerne forudsætter fastsat i de enkelte lande, f.eks. om proceduren ved overførelser. En forudsætning for, at man har kunnet anvende denne enkle metode har været, at de to konventioner i alt væsentligt må siges at være udformet så klart, at de svarer til de krav, der må opstilles til en strafferetlig lovtjekst. De fordele, der kunne opnås ved en omskrivning af konventionens regler, ville derfor være begrænsede.

Om det nærmere indhold af de foreslåede nye lovbestemmelser henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

5. Justitsministeriet har indhentet udtalelser over lovforslaget fra præsidenterne for østre og vestre landsret, præsidenterne for Københavns byret og for retterne i Århus, Odense og Ålborg, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk kriminalpolitiforening, Dansk politiforbund, Advokatrådet samt udenrigsministeriet.

6. Lovforslaget skønnes ikke at medføre væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til kapitel 1**Til § 1*

Det fremgår af bestemmelsen i § 1, stk. 1, at den foreslåede nye lovs regler gælder såvel når det drejer sig om fuldbyrdelse her i landet og udenlandske afgørelser om straf m.v., som når det drejer sig om fuldbyrdelse af tilsvarende danske afgørelser i udlandet.

Som det fremgår af stk. 2 skal lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf fortsat gælde i forhold til de andre nordiske lande. Der henvises herved til det, som er anført i de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til kapitel 2

Dette kapitel indeholder sammen med sagsbehandlingsreglerne i kapitel 4 de bestemmelser, som er nødvendige for at muliggøre en dansk ratifikation af konventionen om overførelse af domfældte.

Til § 2

Stk. 1 fastsætter, at konventionen om overførelse af domfældte efter lovens vedtagelse vil kunne anvendes dels til fuldbyrdelse i udlandet af danske afgørelser om frihedsstraf, dels og i praksis formentlig navnlig til fuldbyrdelse i Danmark af udenlandske frihedsstraffe m.v.

I stk. 2 er det fastsat, at det er justitsministeren, der træffer afgørelse om samtykke efter konventionens artikel 3, stk. 1, litra f, om samtykke til overførelsen fra domslandet, henholdsvis fuldbyrdelseslandet.

*Til § 3**Til stk. 1*

Efter konventionens artikel 3, stk. 4, er en af betingelserne for, at en person kan overføres efter konventionen, at den pågældende er »statsborger« i fuldbyrdelseslandet. Efter artikel 3, stk. 4, kan enhver af de kontraherende stater når som helst ved en erklæring til Europarådets generalsekretær definere, hvad den for sit vedkommende i denne konvention forstår ved udtrykket »statsborger«.

Efter justitsministeriets opfattelse taler humanitære og resocialiseringsmæssige hensyn afgørende for, at ikke alene danske statsborgere, men også personer, som er fast bosiddende her i landet, bør kunne overføres til (fortsat) afsoning i Danmark.